

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3072/2017. (IV. 19.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék 27.Bpkf.7203/2016/2. sorszámú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1.1. Az indítványozó a Pesti Központi Kerületi Bíróság útján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságnál.
- [2] Az indítványozó az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján azért nyújtott be alkotmányjogi panaszt, mert álláspontja szerint a Fővárosi Törvényszék 27.Bpkf.7203/2016/2. sorszámú végzése sérti az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdésében foglalt, az állam alapjogvédelmi kötelezettségét rögzítő szabályt, az Alaptörvény II. cikkében elismert emberi méltóság jogát, az Alaptörvény V. cikkében foglalt jogtalan támadás elhárításához fűződő jogot, az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében és az Alaptörvény IX. cikk (4) bekezdésében biztosított jó hírnév és emberi méltóság tiszteletben tartását, valamint az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdéseiben foglalt egyenlőségi és diszkriminációtilalmi szabályokat. Ezeken kívül az indítványozó felhívta az Alaptörvény XVII. cikk (3) bekezdésében biztosított munkavállalói jogokat tartalmazó cikkelyt és az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes hatósági eljárás követelményeit. Az indítványozó ilyen okok alapján kezdeményezi a törvényszék hivatkozott döntése, valamint az annak alapjául szolgáló elsőfokú bírósági döntés alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [3] 1.2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló rágalmazás vétsége miatt indult büntetőügyben az indítványozó magánvádlóként szerepel. Az ügyben első fokon eljáró Pesti Központi Kerületi Bíróság végzésében megállapított tényállás lényege szerint az indítványozó korábban egy gyógyfürdőt üzemeltető társaság munkavállalója volt. Az indítványozó munkaviszonyát a munkáltató képviselőjében eljáró vezérigazgató 2015 decemberében felmondással szüntette meg. Az indítványozó a kézhez kapott felmondó levél tartalma miatt tett büntető feljelentést rágalmazás bűncselekménye miatt. Álláspontja szerint a felmondás aláírója a felmondásban közölt tényeket aljas indokból ferdítette el és a rágalmazáshoz további két munkatársa is segítséget nyújtott. Az elsőfokú bíróság a magánvádas büntetőeljárást megszüntette. Döntésének indokai szerint egyfelől a rágalmazás bűncselekményének törvényi tényállásában szereplő becsület csorbítására alkalmasságot nem a feljelentő szubjektív értékítélete, hanem egy objektív jellegű általános erkölcsi és közfelfogás alapján szükséges megítélni. A bíróság értékelése szerint a feljelentésben megjelölt kijelentések nem tartalmaznak olyan tényállítást, amely e mérce szerint alkalmas a feljelentő becsületének csorbítására. Másfelől az elsőfokú bíróság döntésének indokolásában utalt arra a töretlen bírósági gyakorlatra, miszerint a hivatalos eljárás során közölt tényállítások a jogellenesség hiánya miatt rágalmazás bűncselekményének megállapítására nem alkalmasak (erről lásd: Pesti Központi Kerületi Bíróság 1.Bpk.20.125/2016/4. sorszámú végzésének 1–4. oldalait).
- [4] Az indítványozó fellebbezéssel támadta az elsőfokú bíróság döntését. A fellebbezés alapján eljáró Fővárosi Törvényszék a kerületi bíróság döntését helybenhagyta. Végzésének indokai között hívta fel a következőket bírói gyakorlatot, miszerint rágalmazás és becsületsértés bűncselekményei miatt nincs helye felelősségre vonásnak, ha a tényállításokat vagy kifejezéseket hivatalos eljárás során az ügy lényegére vonatkozóan és az ügghöz kapcsolódóan adták elő. Ennek megfelelően a törvényszék értékelése szerint büntetőjogi felelősségre vonásnak jogellenesség hiánya miatt nincs helye (erről lásd: Fővárosi Törvényszék 27.Bpkf.7203/2016/2. sorszámú végzését).
- [5] 1.3. Az indítványozó a Fővárosi Törvényszék döntésével szemben terjesztett elő alkotmányjogi panaszt. Alkotmányjogi panaszát az Abtv. 27. §-ra alapítva az Alaptörvény számos alapjogi garanciáját felhívja. Az indítványozó több, korábbi alkotmánybírósági döntést megjelölve általánosságban előadja, hogy a kifogásolt bírósági döntések iratellenesen bagatellizálják alkotmányos alapjogait. Indítványában ezen kívül a munkavégzésének feltételeit mutatja

be, általánosan fejt ki a büntetőjog céljait, valamint az Alkotmánybíróság korábbi döntéseiből idéz. Az Alaptörvény II. cikkében elismert emberi méltósághoz fűződő jog sérelmének alapjaként ezen túl a munkavégzés feltételeit nevezi meg. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszban, illetve annak kiegészítésében megjelöli ugyan, de indokolást egyáltalán nem ad elő az Alaptörvény V. cikkében, az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében, az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdéseiben, az Alaptörvény XVII. cikk (3) bekezdésében, valamint az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt alapvető jogok sérelmének okaiként.

- [6] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálja meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt formai természetű, valamint az Abtv. 26–27. §-okban, illetve az Abtv. 29–31. §-okban előírt tartalmi természetű befogadhatósági feltételeknek.
- [7] 2.1. Az Abtv. 27. § a) pontja, és ezzel összhangban az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pontja úgy rendelkezik, hogy alkotmányjogi panasz kezdeményezésére olyan bírói döntéssel szemben van lehetőség, amely Alaptörvényben biztosított jogot sért. Az indítványozó a törvényszék végzését többek között az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdésében foglalt alaptörvénybeli szabályra hivatkozással kifogásolja. Az Alaptörvény e szabálya az alapvető jogok tiszteletben tartására és védelmére vonatkozó állami kötelezettségeket fogalmazza meg, de önmagában nem biztosít Alaptörvényben védett jogot. Ebből következően az alkotmányjogi panasz ebben a részében nem felel meg a befogadhatóság Abtv. 27. § a) pontjában és az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pontjában foglalt törvényi követelményének {3220/2016. (XI. 14.) AB végzés, Indokolás [9]}.
- [8] 2.2. Az Abtv. 52. § (1) bekezdésének előírása szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pontjai szerint az alkotmányjogi panasz akkor tartalmaz határozott kérelmet, ha bemutatja az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét és egyértelmű indokolást ad elő arra nézve, hogy a kifogásolt bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény felhívott rendelkezéseivel. Az Alkotmánybíróság megítélése szerint az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény II. cikkében, az Alaptörvény V. cikkében, az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében és az Alaptörvény IX. cikk (4) bekezdésében, az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdéseiben, az Alaptörvény XVII. cikk (3) bekezdésében, valamint az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt jogok sérelmének alapjaként egyáltalán nem ad elő olyan indokolást, amelyből kitűnik, hogy a kifogásolt bírói döntés milyen kapcsolatban áll az Alaptörvény felhívott rendelkezéseivel. Ehelyett az előterjesztett indítványozói érvelés általánosságban utal az alkotmányos alapjogok sérelmére. Az indítvány ennek megfelelően ezekben a részeiben nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pontjaiban foglalt törvényi követelményeknek {3183/2013. (X. 9.) AB végzés, Indokolás [23] és Indokolás [30], 3078/2016. (IV. 18.) AB végzés, Indokolás [15]; 3117/2016. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [13]}.
- [9] 3. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz befogadhatósági vizsgálatának eredményeként így arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 27. § a) pontjában és az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pontjaiban megfogalmazott befogadhatósági feltételnek. Az Alkotmánybíróság ezért az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés h) pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (3) bekezdésében előírtakra is, visszautasította.

Budapest, 2017. április 4.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1302/2016.

